

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Formaalet med Forslaget er efter min Mening tre Ting: For det første en Hævning af Priserne her paa dette Omraade, hvor Priserne har været allerlængst nede paa Landbrugsprodukterne, saaledes at de, selv om de nu er steget over 100 pCt., alligevel ligger betydeligt under de Priser, Landbruget opnaaede for denne Produktion i Aarene fra 1909 til 1914. Og det andet Formaal, eller den anden Hovedbestemmelse, om man maa kalde det saaledes, er, at man fritager en Del af Befolkningen for denne Prisforhøjelse. Naar der for et Øjeblik siden blev sagt af det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen, at det betyder ikke noget, saa maa man dog erkende, at Afgiften vil vel give en 12 Mill. Kr. eller i hvert Fald deromkring, maaske lidt mere, maaske lidt mindre; og naar man saa af dette Beløb udtager et Beløb paa 3 Mill. Kr., er det ca. 25 pCt., som anvendes til at nedsætte Priserne for denne Vare for den daarligst stillede Del af Befolkningen, saa jeg synes ikke, man kan sige, det er nogen helt ringe Ting.

For det tredje er det Hensigten, at man ved denne Lovs Bestemmelser, hvorefter der opkræves disse Afgifter, faar Beløb til Raadighed til en meget effektiv Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, og jeg maa hævde som min absolutte Opfattelse, at man, efterhaanden som Priserne stiger for disse Varer, naturligvis i højere Grad maa anvende Beløbet til det sidste Formaal, end man gjorde til at begynde med. Det er ogsaa af den Grund, at min Stilling er, som den er, over for de Ændringsforslag, der er stillet fra anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen, der anbefalede de Ændringsforslag, der er stillet fra Partiet Venstres Side, fremhævede meget stærkt, at vi burde gaa med til at garantere en Mindstepris paa 40 Øre for Destruktionskreaturer. Jeg vil her henholde mig til det ærede Medlem Hr. Jens Thomssens Udtalelse, der jo fastslog — og det er ogsaa rigtigt —, at ved denne Bestemmelse vil man opnaa, hvad man i sin Tid opnaaede, da vi naaede op i Nærheden af denne Pris: en god Pris paa de daarligste Varer, men man har ingen som helst Garanti for, at man ogsaa faar en tilsvarende Pris for de gode Varer; det fik vi ikke, dengang vi havde 36 Øre, og det har man heller ingen Sikkerhed for, hvis vi faar dem nu. Og hertil vil jeg føje, hvad jeg har udtalt Gang efter Gang, at jeg kan ikke gaa med til, at man fastsætter en saadan Bundpris paa en bestemt Vare, naar man ikke foretager nogen som helst Begræns-

ning i Produktionen, og det er der jo ikke stillet noget som helst Forslag om fra den Side, der stiller dette Krav frem her. Yderligere vil jeg gerne tilføje, at der er heller ingen Steder, mig bekendt, hvor man har en saadan Garanti for Produktionsprisen, som man her forlanger uden den Begrænsning, som jeg her har sagt burde være en en Følge af en saadan Garanti.

Det ærede Medlem fremhævede, at man kunde være naaet op til de 40 Øre i 1934—35, hvis jeg vilde have gaaet med dertil. Jeg skal hertil svare, at vel er der saa mange Penge i Behold nu, at man, for saa vidt Tilførselen ikke var blevet gjort større, — men det er der jo ingen, der ved om den ikke var blevet; alt taler for, at den vilde være blevet det —, kunde være gaaet op paa de 40 Øre; hvis man gaar ud fra, at der ikke kom flere Kreaturer frem, kunde man have betalt disse 40 Øre uden at faa Underskud i Kassen; men een Ting er sikker: det Overskud, man begyndte Aaret 1934—35, Lovens Løbetid, med, var større end det Overskud, man havde til dette Formaal ved Udløbet af Aaret, og det vil altsaa sige, at hvis man ikke skaffer flere Penge til Veje i det kommende Aar eller ikke aflastes for Udgifter, vil det være umuligt at opretholde denne Pris. Vil man derfor tage Aaret, der svandt, kan dette Aar ikke berettigede til en Pris af 40 Øre.

Det ærede Medlem vilde ikke have indført en Bestemmelse, der fastslog, at de 5 Mill. Kr. skulde gaa til Kvægtuberkulosisens Bekæmpelse. Jeg vil hertil gerne sige, at jeg mener, det er nødvendigt; naar man skal tage Bekæmpelsen af Tuberkulosen inden for Kreaturerne op virkelig effektivt, maa man have det saaledes, at man kan lægge en Plan, saa at Landmændene kan vide, hvilke Udsigter de har til at faa Støtte til denne Bekæmpelse, og det kan man ikke, hvis man ikke paa Forhaand har fastlagt: saa mange Penge kan anvendes hertil, og kan planlægge Arbejdet ud fra dette Kendskab. Derfor er det nødvendigt, at man, som det her er foreslaaet, sikrer sig et bestemt Beløb.

Endelig var det ærede Medlem — og det gælder for øvrigt ogsaa det ærede Medlem, der talte for Det konservative Parti — inde paa, at man skulde tage Forslaget tilbage om de 3 Mill. Kr. til Fritagelse for Prisforhøjelsen for Kødet for trængende Personer her i Landet, og fremhævede meget stærkt, at man skulde gaa bort fra at gennemføre sociale Foranstaltninger paa en Landbrugslovgivning. Jeg synes, det er noget mærkeligt, at man nu inden for Ven-